

forhindrer, at denne Art af Forsikringer faaer sin meget store Betydning. Jeg antager altsaa ikke, at det herigjennem vil være nødvendigt at gjøre noget Brud paa den Regel, som vi dog maae sige at være den egentlig rigtige. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at den, der havde betalt Præmien i 25 Aar, blev stillet ligesom den, der havde betalt Præmien i 1 Aar, saa gjælder dette selvfølgelig med Hensyn til Forsikringens Gyldighed, men det maa erindres, at Forsikringen ikke bliver tilintetgjort, men Beskommende faaer dens Værdi, som er en ganske anden, naar han har betalt i 25 Aar, end naar han har betalt i 1 Aar. — Med Hensyn til de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde angaaende Agenter, skal jeg tillade mig at udtale, at Grunden til, at de nuværende Agenter for Livsforsikringsanstalten ikke tillige modtage Præmier for Livrenteanstalten, er den, at Planen for Livsforsikringsanstalten tilsteder Agenter, hvorimod Planen for Livrenteanstalten ikke gjør det. Det er en af de Urimeligheder, som naturligviis ogsaa blive hævede, thi her er kun Tale om Agenter i Almindelighed, og selvfølgelig vil ogsaa deres Virksomhed komme til at omfatte baade Livrente og Livsforsikring. Hvad Benyttelsen af Agenter angaaer, saa er den overordentlig vanskelig. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at hvor der er talentfulde Agenter, bliver der tegnet flere Forsikringer, men efter min Erfaring forekommer det mig rigtigt nok, at naar Agenterne skulle holde sig indenfor saadanne Grændser, som en Statsinstitution, som denne, vil kunne finde sig i, at de bevæge sig indenfor, saa vil deres Virksomhed i den Henseende let blive noget indskrænket. Jeg troer, at det kan forholde sig meget rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at Postmestrenes Virksomhed som Agenter egentlig maa opfattes med megen Begrændsning, og at det er heldigt, at der er kommet til at staae i Loven, at man kan tage særlige Agenter ved Siden deraf; men jeg troer dog ikke, at man maa glemme, at en Anstalt som denne ikke i nogen væsentlig Grad bør forlade sig paa Agenter. Hovedmidlet til at skaffe den Synsmaade Indgang, som vi Alle saa meget maae ønske, ligger hos de oplyste Mænd rundt omkring i

Landet og hos Communerne, som selv uden at være Agenter for Anstalten kunne og ville see og see tydeligt, at det er til sand Fordeel for dem, der kunne det, at tegne saadanne Forsikringer, og kunne vise dem hen til de Steder, hvor de kunne faae nærmere Underretning derom; men jeg skal gjerne erkende, at Agenternes Virksomhed er et Punkt, der noiere maa studeres, og man kan først efter en noiere Prøvelse af denne Sag komme til en rigtig klar Mening om, hvorledes den hensigtsmæssigst bør være.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Tirsdag Middag Kl. 1.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der under Mødet er omdeelt: Betænkning over „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71“ og Betænkning over „Forslag til Lov om Skovvesenets Lønning“. I Forbindelse hermed skal jeg anmode ærede Medlemmer, der maatte ville stille Ændringsforslag til disse to Sagens anden Behandling, om at indlevere disse i Bureauet inden Torsdag Middag Kl. 1.

Fra Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær) har jeg modtaget nogle Adresser med 386 Underskifter fra Beboere i Langaa Pastorat i Viborg Amt og Bistoft, Trud og Helgenæs Sogne i Randers Amt samt Lading Sogn i Aarhus Amt, hvori de udtale sig om en Nedsættelse i Udgifterne til Hærvæsenet; disse Adresser ville blive henlagte i Kæfjalen.

Førend jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at de af Udenrigsministeren mig tilsendte Actstykker angaaende Forhandlingerne med Nordamerika ville være til Eftersyn i det samme Locale, hvor de tidligere have været til Eftersyn, i Aften fra Kl. 7 1/2 til 10 og imorgen Formiddag fra Kl. 11 til 1.